Číslo jednací: KSOS 37 INS 6630/2014-B14

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Davidem Stoškem v insolvenční věci dlužníků: **1) René Zbořil**, rč: 650719/0855, IČ 41365909, Karla Aksamita 225/28, 708 00, Ostrava – Pustkovec a **2) Dáša Zbořilová**, rč: 675706/1850, IČO 60770473, Karla Aksamita 225/28, 708 00, Ostrava - Pustkovec, **o povoleném oddlužení dlužníků**

t a k t o :

I. Soud **neschvaluje** oddlužení dlužníků René Zbořil a Dáša Zbořilová.

II. Na majetek dlužníků René Zbořil a Dáša Zbořilová se prohlašuje **konkurs**, který bude řešen jako **nepatrný**.

III. Účinky prohlášení konkursu nastávají okamžikem zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku.

O d ů v o d n ě n í :

Insolvenčním návrhem spojeným se společným návrhem na povolení oddlužení doručeným soudu dne 12.3.2014 bylo zahájeno insolvenční řízení. Usnesením č.j. KSOS 37 INS 6630/2014-A14 ze dne 28.5.2014 rozhodl insolvenční soud o úpadku dlužníků a povolil řešení úpadku oddlužením.

Dlužníci v návrhu a v seznamu závazků (č.l. A1/9) uváděli, že mají mj. 3 závazky vůči věřiteli Československá obchodní banka, a. s., s.r.o., IČO: 00001350, se sídlem Praha 5, Radlická 333/150, PSČ 15057 ve výši 229.643,- Kč, 245.695,- Kč a 25.543,- Kč z titulu smluv o úvěru. Pod seznamem závazků, který dlužníci podepsali jako správný a úplný uvedli, že závazky vůči tomuto věřiteli byly založeny v době, kdy dlužnice byla podnikatelem a lze proto mít za to, že se jedná o závazky z podnikání. Dále dlužníci uvedli, že tento věřitel souhlasil s oddlužením zpeněžením majetkové podstaty.

Věřitel Československá obchodní banka, a.s. přihlásil do insolvenčního řízení dlužníků celkem 3 pohledávky, evidované v oddílu P insolvenčního rejstříku jako P6, P8 a P10.

Přihláška pohledávky P6 byla přihlášena v celkové výši 726.079,18 Kč z titulu smluv o úvěru a příslušenství, a to celá jako nezajištěná. Na 2. přezkumném jednání konaném dne 9.10.2014 byla pohledávka insolvenční správkyní i dlužníky v celém rozsahu uznána a byla tak zjištěna. Přihláška pohledávky P10 byla přihlášena v celkové výši 593.871,45 Kč, pro svou duplicitu s přihláškou pohledávky P6 však nebyla přezkoumána.

Podáním ze dne 17.9.2014 doručeným soudu dne 18.9.2014 věřitel Československá obchodní banka, a.s. sdělil, že bere zpět svůj souhlas ze dne 5.6.2013 s řešením úpadku dlužníků oddlužením zpeněžením majetkové podstaty. Podáním ze dne 25.9.2014 doručeným soudu dne 30.9.2014 potom věřitel své podání na výzvu soudu upřesnil tak, že nesouhlasí s oddlužením dlužníků, a to jakoukoliv formou (č.l. B10).

Z administrativního registru ekonomických subjektů dostupných na internetových stránkách http://wwwinfo.mfcr.cz/ares soud zjistil, že dlužnice v období od 27.1.1994 podnikala dle živnostenského zákona, obor činnosti: Velkoobchod a maloobchod, pronájem a půjčování věcí movitých, kdy ke dni 21.11.2012 živnost přerušila.

Z listin přiložených k přihlášce pohledávky P6 soud zjistil následující. Dílčí pohledávka P6/1 ve výši 389.501,93 Kč vznikla z titulu smlouvy o úvěru č. 4721855S1000 ze dne 29.2.2012, kterou s věřitelem uzavřela dlužnice jako podnikatelka. Dlužnice je ve smlouvě označena mj. také místem podnikání a IČO a peněžní prostředky byly dlužnici poskytnuty formou úvěru k ČSOB Kreditní kartě pro podnikatele. Dílčí pohledávka P6/2 ve výši 336.577,25 Kč vznikla z titulu smlouvy o úvěru č. 6/05370/5136 ze dne 17.5.2006, kterou s věřitelem uzavřela dlužnice jako podnikatelka. Dlužnice je ve smlouvě označena mj. také místem podnikání a IČO a dlužnice ve smlouvě (čl. VI.) prohlašuje, že je fyzickou osobou podnikající na základě živnostenského oprávnění.

Soud se zabýval charakterem pohledávek věřitele Československá obchodní banka, a.s. (evidovaných jako P6) za dlužnicí. Ze všech shora uvedených skutečností a na základě tvrzení věřitele i samotných dlužníků soud dospěl k jednoznačnému závěru, že se jedná o dluhy z podnikání.

Podle ust. § 389 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon – dále jen „IZ“), dlužník může insolvenčnímu soudu navrhnout, aby jeho úpadek nebo jeho hrozící úpadek řešil oddlužením, jde-li o a) právnickou osobu, která podle zákona není považována za podnikatele a současně nemá dluhy z podnikání, nebo b) fyzickou osobu, která nemá dluhy z podnikání. Podle odst. 2 téhož ustanovení dluh z podnikání nebrání řešení dlužníkova úpadku nebo hrozícího úpadku oddlužením, jestliže a) s tím souhlasí věřitel, o jehož pohledávku jde, nebo b) jde o pohledávku věřitele, která zůstala neuspokojena po skončení insolvenčního řízení, ve kterém insolvenční soud zrušil konkurs na majetek dlužníka podle § 308 odst. 1 písm. c) nebo d), anebo c) jde o pohledávku zajištěného věřitele.

Podle ust. § 390 odst. 3 IZ návrh na povolení oddlužení podaný opožděně nebo někým, kdo k tomu nebyl oprávněn, insolvenční soud odmítne rozhodnutím, které doručí dlužníku, osobě, která takový návrh podala, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru.

Podle ust. § 405 odst. 1 IZ insolvenční soud oddlužení neschválí, jestliže v průběhu insolvenčního řízení vyšly najevo skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení. Podle odst. 2 téhož ustanovení jestliže insolvenční soud oddlužení neschválí, rozhodne současně o způsobu řešení dlužníkova úpadku konkursem.

Podle ust. § 394a IZ manželé, z nichž každý samostatně je osobou oprávněnou podat návrh na povolení oddlužení, mohou tento návrh podat společně (odst. 1). Manželé, kteří podali společný návrh na povolení oddlužení, mají po dobu trvání insolvenčního řízení o tomto návrhu a po dobu trvání účinků oddlužení postavení nerozlučných společníků a považují se za jednoho dlužníka (odst. 3).

Soud na základě výše uvedených zjištění dospěl k závěru, že podle ust. § 405 odst. 1 IZ vyšly v průběhu řízení najevo skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí návrhu na povolení oddlužení. Dlužnice má dluhy z podnikání a s řešením úpadku oddlužením nesouhlasil věřitel, o jehož pohledávku jde. Jelikož s dlužnicí podal společný návrh na povolení oddlužení její manžel a dlužníci se považují za jednoho dlužníka, musí se rozhodnutí vztahovat i na dlužníka. Soud proto oddlužení dlužníků neschválil a současně rozhodl o způsobu řešení jejich úpadku konkursem, který bude řešen jako nepatrný, když jsou proto splněny předpoklady dle ust. § 314 IZ. V souladu s ust. § 245 odst.1 insolvenčního zákona nastávají účinky prohlášení konkursu okamžikem zveřejnění rozhodnutí o prohlášení konkursu v insolvenčním rejstříku.

P o u č e n í: Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat odvolání do 15-dnů ode dne doručení usnesení k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Dlužníkům běží odvolací lhůta ode dne, kdy jí bylo usnesení doručeno zvláštním způsobem (ust. § 74 odst. 2 a § ust. 75 IZ). Odvolání proti výroku I. mohou podat pouze dlužníci (§ 405 odst. 3 IZ).

V Ostravě dne 9. října 2014

Za správnost vyhotovení :
Jana Návratová

Mgr. David Stošek
samosoudce